

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Stadier paa Livets Vei

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1999 , s. I. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-slv-txt-shoot-idec7eef5b-2062-4a86-8201-48ed5ca4789d.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Overalt hvor da min Reflexion vil gribe Elskoven, beholder jeg kun Modsigelsen. Stundom er det mig vel, som var der undgaaet mig Noget, men hvad dette er, kan jeg ikke sige, derimod kan min Reflexion atter strax her vise mig Modsigelsen. See, derfor er det min Betragtning af Eros, at den er den største Modsigelse, der lader sig tænke, og tillige comisk. Det Ene svarer til det Andet. Det Comiske ligger altid i Modsigelsens Kategori, hvad jeg ikke her kan udføre; men hvad jeg her vil vise, er, at Elskov er comisk. Jeg forstaaer da her ved Elskov Forhold mellem Mand og Qvinde, og tænker ikke paa Eros i græsk Forstand, saaledes som den saa skjønt er lovpriset af Plato; men hos ham er der ogsaa saa langt fra at være Tale om at elske Qvinder, at dette kun nævnes i Forbigaaende, og dette endog ansees for ufuldkomment i Sammenligning med at elske unge Mennesker. Jeg siger, at Elskoven er comisk for Trediemand, mere siger jeg ikke. Om det er derfor, at Elskende altid hade Trediemand, veed jeg ikke; men dette veed jeg, at Reflexionen altid er Trediemand, og derfor kan jeg ikke elske uden tillige i min Reflexion at være mig selv Trediemand. Dette kan da ikke synes Nogen besynderligt, da Enhver jo har tvivlet om Alt, og jeg kun gjør et Forsøg paa at tvivle om Alt i Henseende til Elskov, men derimod synes det mig besynderligt, at man har tvivlet om Alt og atter fundet Vished, og dog aldrig ymter et Ord om Vanskeligheder, der have bundet min Tanke, saa jeg stundom længselsfuld har ønsket Befrielse ved Dens Hjælp vel at mærke, der først har tænkt Vanskelighederne, og ikke faaet det indgivet i Søvn at tvivle, og at have tvivlet om Alt, og atter siger jeg, faaet det indgivet i Søvn, at forklare og at have forklaret Alt. Saa skjænker mig da Eders Opmærksomhed, kjære Drikkebrødre, og hvis I selv ere Elskende, da afbryder mig dog ikke, dysser ikke paa mig, fordi I ikke ville høre Forklaringen; vender Eder heller bort og hører med bortvendt Aasyn paa, hvad jeg har at sige, hvad der nu lyster mig at sige, da jeg engang har begyndt.